

[Arbejds- og Socialministeren.]

Kroner af disse Strejkekasser til Understøttelse for vanskeligt stillede Medborgere, og hvis noget lignende skal finde Sted i Fremtiden, er det nødvendigt at skaffe nogle Penge. Disse Kasser er jo kun af Navn Strejkekasser. De er i Virkeligheden blevet Fonds, Fonds, som et Samfund er i høj Grad interesseret i anvendes paa en saa nyttig Maade, som Tilfældet har været bl. a. i sidste Finansaar.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at Tiden er vist ikke til at spille mange Timer paa at diskutere, hvorvidt et Forslag af denne Karakter skal placeres det ene eller andet Sted. Jeg vil i hvert Fald ikke modsætte mig, at det placeres et andet Sted — det bliver ikke anderledes for det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Den højtærede Minister udtaler saa elskværdigt Haabet om, at det endelig maa gaa op for mig, at der er ydet store Bidrag fra Strejkekasse til Arbejdsløshedskasse. Det er gaaet op for mig, men man kan ikke sige, at baade Kontingentet til Strejkekassen og det Bidrag, Strejkekassen yder, er en Byrde, for det kan jo ikke blive en Byrde begge Gange. Har man først betalt til Strejkekassen, er den Byrde overstaaet, og naar saa Strejkekassen betaler til Arbejdsløsheds-kassen med de samme Penge, kan man ikke komme og sige, at det er en Byrde til. Nej, der er kun een, men hvis Arbejderne havde denne Byrde i deres egne Lommer, kan det jo godt være, at de vilde synes, den var mindre byrdefuld.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Ja, nu fik vi af den højtærede Minister Begrundelsen for dette Lovforslags Fremsættelse. Det er altsaa den megen Misfornøjelse, der er i Arbejderklassen. Det er der vel sagtens nok, det er vel de 7 Punkter Udtryk for, men Spørgsmaalet er bare, hvor begrundet denne Misfornøjelse er i Sammenligning med de Stemninger, som affødes af de Vilkaar, hvorunder adskillige andre Samfundsklasser lever; men de er jo ikke en halvmilliontallig Organisation, og paa deres Forhold ligger der derfor, forstaar jeg, ikke saa megen Vægt.

Jeg kan ikke undlade at sige til det

ærede Medlem Hr. Rager, at naar han faar undersøgt, hvad han sagde her, da han første Gang havde Ordet, og bliver klar over, at den særlige Vægt, som efter hans Mening burde tillægges Hensynet til dette skrællede Pristal ved Afgørelser i den kommende Tid, skulde være begrundet i, at dette var Udtryk for, hvad Formandskabet i Arbejds- og Forligsnævnet ønsker, og vi nu har faaet at vide, at Formandskabet intet saadant Ønske har, saa vilde det være besynderligt af det ærede Medlem at paastaa, at hans Udtalelse alligevel skal staa ved Magt og derigennem et Incitament være givet for Arbejds- og Forligsnævnet til at tage særlige Hensyn paa det Punkt. Jeg forstaar heller ikke den Betragtning paa Baggrund af den højtærede Ministers gentagne Forsikring om, at Formandskabet selvfølgelig efter denne Lovgivning er frit stillet, det vil sige frit stillet i Henseende til den Vægt, man ved Afgørelsen vil tillægge de forskellige Momenter, som der er at tage i Betragtning, før Kendelsen afsiges.

Jeg synes, det var lidt billigt af den højtærede Minister at sige, at det maaske ved en Udvalgsbehandling kunde oplyses, hvad det var for Punkter med Hensyn til dette Lovforslags Gennemførelse, som jeg ønskede yderligere Oplysninger om. Det er den højtærede Minister jo slet ikke i Tvivl om. Jeg har præciseret disse Punkter ganske klart. Noget andet er, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at besvare det; det skal jeg ikke beklage mig over paa nærværende Tidspunkt, men jeg appellerer igen til den højtærede Ministers Velvilje i Retning af at besvare disse Spørgsmaal i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Til det ærede Medlem Hr. Krag skal jeg blot sige, at det for mig afgørende er, om Formandskabet har været indforstaaet i dette Lovforslags Fremsættelse eller ej. Det er deri det ligger, og det vil ogsaa ses, naar min Tale foreligger i Korrektur.

Jeg vil dernæst sige til den højtærede Minister, at det er ikke mig, der har ønsket at bruge lang Tid til at diskutere Spørgsmaalet om, hvor Tilføjelsen skal staa. Jeg gjorde opmærksom paa, at der forelaa en Fejl, og saa sagde Ministeren, at det ikke var en Fejl, og begyndte at læse op og skulde endda bevise, at det var rigtigt. Saa er jeg da nødt til at svare, og naar det er en Minister, der siger det, maa jeg svare udførligt,